

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/176/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122437467
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miriam Kamenská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6122437467.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Miriam Kamenskej, členov senátu JUDr. Mariána Blahu a JUDr. Andrey Gindlovej v právnej veci žalobcu IDOS SK s.r.o., so sídlom Osadná 2, 831 03 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 36 762 202, v konaní zastúpený JUDr. Mgr. Andrea Páľlová, advokátka, Podzámska 2959/18A, 949 01 Nitra proti žalovanému ZEDA B. BYSTRICA, s.r.o., so sídlom Horná Mičiná 231, 974 01 Horná Mičiná, IČO: 36 609 340 o zaplatenie 37.956,94 Eur s príslušenstvom, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Cb/15/2023-133 zo dňa 27. júla 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Cb/15/2023-133 zo dňa 27. júla 2023 p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vo výroku I. zamietol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Vo výroku II. nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania súvisiacich s návrhom žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia doručeným dňa 11.07.2023 sa žalobca domáhal, aby súd prvej inštancie zriadil ku nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného, a to: nachádzajúcim sa v Okrese Banská Bystrica, obci A. B., katastrálnom území A. B., zapísaným na liste vlastníctva č. XX ako pozemok parc. reg. „C“ č. 708/3 Trvalý trávny porast o výmere 1404 m² a nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v Okrese Banská Bystrica, obci A. B., katastrálnom území A. B., zapísaným na liste vlastníctva č. XXX ako pozemok parc. reg. „C“ č. 548/1 Ostatná plocha o výmere 42138 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 548/4 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 58237 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 548/9 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 18 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 548/10 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 26 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 548/11 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 11 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 548/12 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 74 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 548/13 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 20 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 548/14 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 39 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 548/15 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 207 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 548/16 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 25 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 548/17 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 31 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 548/18 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 91 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 548/20 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3881 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 548/21 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1830 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 708/2 Ostatná plocha o výmere o výmere 23430 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 727 Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 10805 m², stavba - rozvodňa so súpisným číslom 230 postavená na parc. č. 549/5, stavba - prevádzková budova so súpisným číslom 231 postavená na parc. č. 548/15, stavba - dielne so súpisným číslom 232 postavené na parc. č. 548/18, stavba - vodáreň so súpisným číslom 233 postavená na parc. č. 548/16, stavba - čerpacia stanica a VOL so súpisným číslom 234 postavená na parc. č. 548/13, stavba - sklad č. 1 so súpisným číslom 235

postavený na parc. č. 548/11, stavba - sklad č. 2 so súpisným číslom 236 postavený na parc. č. 548/17 záložné právo v prospech žalobcu, a to za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky vo výške 37.956,94 Eur s príslušenstvom vyplývajúcej zo zmlúv o dielo zo dňa 06.05.2022 a zo dňa 11.05.2022.

3. Žalobca návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnil tým, na pojednávaní vo veci samej dňa 03.07.2023 súd prvej inštancie žalobe vyhovel v celom rozsahu, pričom rozsudok zatiaľ sporovým stranám nebol doručený, teda spor nie je právoplatne ukončený. Žalobca má obavu z ohrozenia prípadného exekučného konania, ktorú odôvodnil najmä predchádzajúcimi negatívnymi skúsenosťami so spriaznenými obchodnými spoločnosťami so žalovaným, ktoré spočiatku riadne vystupovali v obchodno-závazkových vzťahoch, plnili si svoje povinnosti voči obchodným partnerom, no po niekoľkých bezproblémových obchodoch sa začali omeškávať s plneniami, až prestali plniť svoje záväzky úplne. Následne tieto spriaznené obchodné spoločnosti skončili v konkurze. Ako príklad žalobca uviedol spoločnosť Projekt Sporkanska a.s. (pôvodne TUBAU, a.s.), IČO: 35 801 999 a obchodnú spoločnosť Projekt Kanskasporr s.r.o. (pôvodne Cestné stavby Liptovský Mikuláš, spol. s r.o.), IČO: 31 563 732, ktoré obe majú spoločného konateľa Ing. Vladimíra Ondriša, teda sa jedná o totožnú osobu ako žalovaný. Žalobca sa na základe týchto skúseností obáva rizika, že konateľ žalovaného sa bude v najbližšom období snažiť previesť majetok žalovaného do iných spriaznených spoločností tak, aby zmaril alebo sťažil uspokojenie pohľadávok svojich veriteľov (ktorých je podľa informácií žalobcu viacero). Žalobca má za to, že zo strany žalovaného možno očakávať podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, a preto je podľa názoru žalobcu nevyhnutné zabezpečiť jeho peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 37.956,94 Eur s príslušenstvom zabezpečovacím opatrením. Žalobca má tiež za to, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je v rozpore s princípom proporcionality vzájomných práv a povinností sporových strán, a že nijakým spôsobom neobmedzí žalovaného. Tiež poukázal na skutočnosť, že zabezpečovacie opatrenie zo strany súdu už bolo nariadené v prospech iného veriteľa žalovaného, a to obchodnej spoločnosti HEDOSTAV, s.r.o., IČO: 36 589 306 a zároveň, že na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. A. B. viazne záložné právo v prospech záložného veriteľa Československá obchodná banka, a.s., teda žalobca má za to, že neexistuje žiaden relevantný právny dôvod pre odmietnutie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

4. Súd prvej inštancie napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že má za preukázané, že vo veci samej bolo dňa 03.07.2023 rozhodnuté rozsudkom, v ktorom uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 37.956,94 Eur, úrok z omeškania 8,00 % ročne zo sumy 28 160,78 Eur od 11.06.2022 do zaplatenia, úrok z omeškania 8,00 % ročne zo sumy 9 796,16 Eur od 11.06.2022 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov vo výške 40,- Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a súčasne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100% voči žalovanému, keď v konaní nebolo sporné, že žalovaný nezaplatil žalobcovi jeho nárok vyplývajúci mu z vystavenej faktúry č. 10220027 zo dňa 11.05.2022 na sumu 28.160,78 Eur a faktúry č. 10220028 zo dňa 11.05.2022 na sumu 9.796,12 Eur a spornou skutočnosťou v konaní bola aplikovateľnosť dojednania Všeobecných obchodných podmienok medzi stranami sporu, teda či došlo alebo nedošlo k predĺženiu splatnosti faktúr v zmysle bodu 7.5 VOP.

5. Súd prvej inštancie zdôraznil, že podľa Uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Obo/144/1997 zo dňa 22. 07. 1997 (R 20/1998): „Samotný dlh nemôže bez ďalšieho byť dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, je predovšetkým také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť, alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery.“ Súd prvej inštancie potom dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky, za ktorých možno nariadiť zabezpečovacie opatrenie, nakoľko žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil, že sa žalovaný zbavuje, resp. mieni zbaviť, zaťažiť alebo dostať iným spôsobom mimo dispozície prípadnej exekúcie majetok v dôsledku čoho by mohla byť prípadná budúca exekúcia ohrozená. Skutočnosť, že žalovaný doposiaľ žalobcovi dobrovoľne neuhradil peňažnú pohľadávku, nie sú dôkazom nemajetnosti dlžníka, a ani dôkazom toho, že sa žalovaný zbavuje svojho majetku s cieľom ohroziť prípadný výkon súdneho rozhodnutia, alebo že takéto konanie zo strany žalovaného reálne hrozí. Žalobca sa len domnieva, že výkon exekúcie bude ohrozený z dôvodu, že mal v minulosti negatívne skúsenosti s inými obchodnými spoločnosťami, ktoré majú rovnakého konateľa ako žalovaný. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal i na to, že možno predpokladať, že žalovaný je vlastníkom aj iného majetku (než toho, na ktorý žalobca žiadal zriadiť záložné právo), a teda ani v tomto prípade by vzhľadom na tieto konkrétne okolnosti nebolo dôvodné sa domnievať, že by bola daná obava, že

exekúcia bude ohrozená. Pretože nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia pre neosvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, súd prvej inštancie návrh žalobcu na jeho nariadenie zamietol.

6. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania súvisiacich s návrhom žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nepriznal, hoci tento mal v konaní plný úspech, ale žalovanému žiadne trovy konania preukázateľne nevznikli.

7. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a teda z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že zriadi k špecifikovaným nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného záložné právo v prospech žalobcu, a to za účelom zabezpečenia jeho peňažných pohľadávok vymáhaných v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 69Cb/15/2023 v celkovej výške 37.956,94 Eur s príslušenstvom.

8. Žalobca v odvolaní uviedol, že v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia poukázal na skutočnosť, že v spore týkajúcom sa iného veriteľa žalovaného už bolo súdom nariadené zabezpečovacie opatrenie, a teda žalobca nevidí žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by malo byť v dvoch druhovo zhodných prípadoch rozhodnuté súdom rozdielne. Žalobcovi z objektívnych dôvodov nie je známa argumentácia veriteľa žalovaného - obchodnej spoločnosti HEDOSTAV s. r. o., na základe ktorej súd prvej inštancie už nariadil zabezpečovacie opatrenie, avšak žalobca je toho názoru, že pokiaľ už raz bola súdu prvej inštancie preukázaná (aj keď iným subjektom) obava z ohrozenia exekučného vymáhania pohľadávok veriteľov žalovaného, súd prvej inštancie by nemal tak striktné formálne nazerať na splnenie podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v prípade žalobcu a v súlade so zásadou predvídateľnosti súdnych rozhodnutí zriadiť v prospech žalobcu záložné právo na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného.

9. Žalobca poukázal na to, že zabezpečovacie opatrenie plní predovšetkým preventívnu funkciu, až druhotne uhradzovaciú. Nebolo by teda na mieste vyčkávať, kým žalovaný skutočne podnikne kroky či už k scudzeniu/zaťaženiu/účelovému zníženiu hodnoty jeho majetku alebo iným spôsobom sťaží/zmarí uspokojenie pohľadávok žalobcu, nakoľko v takom prípade by zabezpečovacie opatrenie de facto stratilo jeho základnú preventívnu funkciu, keďže jeho prípadné nariadenie v budúcnosti by mohlo byť už neúčelné. Podľa názoru žalobcu tak prípustnosť zabezpečovacieho opatrenia spájaná s bezpodmienečným preukázaním už konkrétneho konania žalovaného smerujúceho k zmareniu exekúcie sa prieči základnému účelu zabezpečovacieho opatrenia, ktorým je prevencia pred nekalým konaním veriteľa spôsobujúcim zníženie hodnoty jeho majetku spôsobilého na uspokojenie jeho záväzkov. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 32Cob/1/2020 zo dňa 09.02.2021 a obdobný právny názor na podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bol prezentovaný vo viacerých rozhodnutiach všeobecných súdov, ktoré však žalobca nebude osobitne spomínať, nakoľko v súlade so zásadou iura novit curia sú súdu prvej inštancie určite známe. Pluralita veriteľov žalovaného ako jedna z obligatórnych podmienok pre podanie veriteľského návrhu na vyhlásenie konkurzu je nesporne daná a podľa názoru žalobcu je len otázkou času, kedy k takémuto veriteľskému návrhu na vyhlásenie konkurzu niektorý z veriteľov žalovaného pristúpi. Z uvedeného dôvodu je nesporne daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami nariadením zabezpečovacieho opatrenia, aby sa predišlo zmareniu uspokojenia pohľadávky žalobcu či už v exekučnom alebo konkurznom konaní, resp. zhoršeniu postavenia žalobcu ako jedného z viacerých veriteľov žalovaného, ku ktorému zhoršeniu by nedôvodným odmietnutím poskytnutia súdnej ochrany vo forme zriadenia záložného práva na majetok žalovaného mohlo bezpochyby dôjsť.

10. Súd prvej inštancie dňa 22.11.2023 predložil vec Krajskému súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolaciemu.

11. Odvolací súd v zmysle § 329 ods. 1 v spojení s § 344 CSP žalovanému umožnil vyjadriť sa k odvolaniu žalobcu a k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Podľa elektronickej doručky písomnosti boli žalovanému doručené dňa 07.12.2023.

12. Dňa 14.12.2023 z elektronickej schránky žalovaného bolo odvolaciemu súdu doručené podanie, ktoré malo byť vyjadrením žalovaného k odvolaniu žalobcu.

13. Pre podanie urobené v elektronickej podobe platí, že musí byť autorizované podľa osobitného predpisu, ktorým osobitným predpisom je zákon č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente). Ak podanie vo veci samej strana urobí v elektronickej podobe bez autorizácie podľa zákona o e-Governmente, podľa zákonného imperatívu vyjadreného v ustanovení § 125 ods. 2 CSP treba podanie dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa zákona o e-Governmente a ak sa podanie dodatočne nedoručí súdu do 10 dní, na podanie sa neprihliada, pričom na dodatočné doručenie podania súd stranu nevyzýva.

14. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 123 ods. 2 uvádza výpočet podaní vo veci samej. Tento výpočet je však len demonštratívny a keďže vyjadrenie k odvolaniu a návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa týka predmetu, pre ktorý sa vedie konanie o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, odvolací súd je toho právneho názoru, že vyjadrenie protistrany k odvolaniu a návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktoré vyjadrenie strana podáva v zmysle zákonnej dikcie § 329 ods. 1 v spojení s § 344 CSP, je podaním vo veci samej.

15. Všeobecnou náležitosťou podania ako úkonu určeného súdu je podľa § 127 ods. 1 písm. e) CSP aj podpis. Podpis na podaní ako písomnom procesnom úkone strany sleduje v podstate trojitú funkciu, jednak funkciu označovaciu, t.j. označuje toho, kto podanie robí, jednak deklaračnú funkciu, t.j. potvrdzuje, že ten, kto príslušný úkon urobil, toto podanie skutočne urobiť chcel a že ide o prejav je vlastnej vôle (nie nevyhnutne jeho vlastný prejav vôle) a napokon dôkaznú funkciu, t.j. overuje totožnosť toho, kto podanie urobil (porovnaj: Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 455 s.). Podpisom ako všeobecnou zákonnou náležitosťou podania, i keď to Civilný sporový poriadok tak výslovne neupravuje, sa preto rozumie vlastnoručný podpis osoby, ktorá podanie robí a ktorá je na podanie oprávnená a pretože podanie žalovaný urobil v elektronickej podobe, bolo potrebné, aby bolo žalovaným autorizované zákonom predpísaným spôsobom podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente).

16. Žalovaným je právnická osoba vo forme spoločnosti s ručením obmedzeným, teda žalovaný koná štatutárnym orgánom, ktorým podľa údajov zapísaných v obchodnom registri je jediný konateľ Ing. Vladimír Ondriš. Z Výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe, nachádzajúceho sa na č.l. 212 listinnej podoby spisu, však vyplýva, že autorizáciu elektronického podania kvalifikovaným elektronickým podpisom vykonala C. D.. Pretože autorizáciu elektronického podania, ktoré malo byť vyjadrením žalovaného k odvolaniu a návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, svojim kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo pečaťou nevykonal štatutárny zástupca žalovaného, t.j. jediný konateľ Ing. Vladimír Ondriš a pretože z tohto podania žiadnym spôsobom nevyplývalo a nebolo zrejmé, že by šlo o podanie urobené C. D. ako zástupcom žalovaného, dospel odvolací súd k záveru, že zákonné podmienky vykonania autorizácie elektronického podania odvolania podľa § 23 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona o e-Governmente splnené neboli a splnené neboli prípadne ani zákonné podmienky vykonania autorizácie elektronického podania podľa § 23 ods. 1 písm. a) bod 2, 3 zákona o e-Governmente, a preto na odvolanie žalovaného je potrebné nazerať ako na podanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa zákona o e-Governmente.

17. Pokiaľ potom k podaniu bolo pripojené POVERENIE ZAMESTNANCA OPRÁVNENIE K ELEKTRONICKÉMU PODPISOVANIU zo dňa 20.03.2023, na ktorom je uvedené, že je udelené podľa zákona č. 311/2021 Z. z. Zákonníka práce a podľa zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a podľa zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci (zákon o e-Governmente) a ktorým žalovaný ako zamestnávateľ poveril zamestnanca: C. D., Bratislava na elektronické podpisovanie za spoločnosť zamestnávateľa, vrátane podpisovania a autorizácie kvalifikovaným elektronickým podpisom a kvalifikovanou elektronickou pečaťou a kvalifikovanou elektronickou časovou pečiatkou podľa zákona č. 305/2013 Z. z., a to v celom rozsahu a bez obmedzení pri elektronickej komunikácii so všetkými štátnymi orgánmi, orgánmi verejnej správy a samospráv, vrátane súdov a prokuratúry, odvolací súd musí konštatovať, že vlastnoručný podpis ako zákonnú

náležitost' podania podľa Civilného sporového poriadku ani v prípade elektronického podania nie je možné nahrádzať poverením inej osoby len na úkon podpisovania, teda úkon autorizácie elektronického podania.

18. Pretože podanie žalovaného, ktoré malo byť vyjadrením k odvolaniu a návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nebolo žalovaným autorizované žiadnym zákonom upraveným a určeným spôsobom podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona č.305/2013 Z.z., a teda šlo o podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie a podanie nebolo dodatočne do 10 dní doručené odvolaciemu súdu v listinnej alebo v elektronickej podobe autorizované žalovaným, podľa § 125 ods. 2 v spojení s § 378 ods. 1 CSP odvolací súd na podanie žalovaného neprihliadal, a preto podanie žalobcovi ani nezasielal.

19. Odvolací súd následne podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP prejednal vec v senáte bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je vo výroku vecne správne.

20. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

21. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

22. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

23. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

24. Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní, pričom v zmysle § 329 ods. 2 v spojení s § 344 CSP vychádzal zo stavu v čase vydania napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol a v konaní na súde prvej inštancie odvolací súd nezistil ani vady procesných podmienok.

25. Žalobca v odvolaní namietal, že pokiaľ už raz bola súdu prvej inštancie preukázaná, aj keď iným subjektom, obava z ohrozenia exekučného vymáhania pohľadávok veriteľov žalovaného, súd prvej inštancie by nemal tak striktné formálne nazerať na splnenie podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v prípade žalobcu.

26. Zabezpečovacie opatrenie je inštitútom procesného práva umožňujúcim súdu zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Na zabezpečovacie opatrenie sa podľa § 344 CSP primerane používajú ustanovenia o neodkladnom opatrení, čo znamená, že podľa § 324 ods. 1 CSP platí, že zabezpečovacie opatrenie možno nariadiť len na návrh a podľa § 326 ods. 1 CSP platí, že v návrhu sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie aj opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich obavu, že exekúcia bude ohrozená. Keďže nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je ovládané dispozičným princípom, bol to žalobca, ktorému v súlade so základným princípom zakotveným v čl. 8 CSP, v konaní svedčala povinnosť uviesť tvrdenia, že je obava, že exekúcia bude ohrozená a povinnosť podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Civilný sporový poriadok totiž ani pri inštitúte zabezpečovacieho opatrenia neupravuje povinnosť súdu, ale ani právo súdu, zisťovať a vyhľadávať tvrdenia alebo dôkazy. Súd prvej inštancie preto o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia mohol rozhodnúť len v rozsahu splnenia povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti žalobcu, t.j. v rozsahu osvedčenia žalobcom tvrdenej obavy, že exekúcia bude ohrozená.

27. Civilný sporový poriadok síce v čl. 11 ods. 4 a v nadväzujúcom § 186 ods. 1 upravuje, že súd pri rozhodovaní vychádza aj zo skutočností všeobecne známych alebo známych súdu z jeho činnosti, avšak zmyslom základného princípu definovaného v čl. 11 ods. 4 CSP je, že ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom, súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní. Skutočnosti všeobecne známe (tzv. notoriety, notorické skutočnosti) sú pritom také skutočnosti, ktoré sú známe pomerne širokému okruhu ľudí a vedomosť o týchto skutočnostiach možno u bežného, priemerne vzdelaného človeka žijúceho v danom mieste a čase predpokladať, keď typickým príkladom notoriety je napr. radenie dní v kalendári alebo že určité mesto zasiahol prírodný živelný, či skutočnosť, že určitá udalosť nenastala, nekonala sa, a pod.. Skutočnosti známe súdu z jeho činnosti sú tie, ktoré sa súd dozvedel v rámci svojej činnosti a ktoré sú dôležité pre procesné rozhodnutia, napr. ustanovenie procesného opatrovníka (§ 71 CSP), nepripustenie zastúpenia (§ 89 ods. 2 CSP), a pod..

28. Tvrdenia a dôkazy uvedené iným veriteľom žalovaného v inom súdnom konaní a najmä zistenia a závery, ktoré súd prvej inštancie z týchto tvrdení a dôkazov ustálil a vyhodnotil, vrátane osvedčenia obavy, že exekúcia bude ohrozená, nie je možné považovať za skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu prvej inštancie z jeho činnosti, ale je potrebné ich hodnotiť ako skutočnosti, ktoré vyšli najavo v súdnom spore iného veriteľa a žalovaného, a teda v súlade s čl. 11 ods. 4 CSP ide o skutočnosti, ktoré súd prvej inštancie mohol zobrať do úvahy len pri rozhodovaní v tom inom konkrétnom civilnom sporovom konaní, v ktorom vyšli najavo. Pre rozhodovanie súdu prvej inštancie o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia preto bolo irelevantné, či iný veriteľ žalovaného v inom konaní osvedčil obavu, že exekúcia bude ohrozená, ale relevantné bolo, či v súdnej veci žalobca osvedčil obavu, že exekúcia bude ohrozená, a teda či žalobcom uvedené tvrdenia a označené dôkazy umožňovali prijať záver, že je tu obava, že exekúcia bude ohrozená.

29. Ak žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neuviedol také tvrdenia a nepodoprel ich takými dôkazmi, ktoré by v konkrétnych okolnostiach súdnej veci umožnili súdu prvej inštancie prijať záver, že je obava, že exekúcia bude ohrozená, nemôže žalobca namietat', že nevidí žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by malo byť v dvoch druhovo zhodných prípadoch rozhodované súdmi rozdielne. Druhovú zhodnosť v tom, že tak ako iný veriteľ žalovaného, aj žalobca sa domáha nariadenie zabezpečovacieho, sama o sebe nemohla zakladať legitímne očakávanie žalobcu, že aj v jeho prospech súd prvej inštancie zabezpečovacie opatrenie nariadi, ale bolo potrebné, aby aj žalobca v konkrétnych okolnostiach súdnej veci osvedčil, že je obava, že exekúcia bude ohrozená. Nešlo preto ani o rozpor s predvídateľnosťou súdneho rozhodnutia, ak súd prvej inštancie návrh žalobcu zamietol, keďže zásadu predvídateľnosti súdnych rozhodnutí nie je možné vykladať tak, že ak už raz súd proti určitému subjektu nariadil zabezpečovacie opatrenie, musí tak urobiť vždy bez ohľadu na to, či a aké tvrdenia a dôkazy ďalší veriteľ uvádza a označuje.

30. Vzhľadom na uvedené odvolací súd vyhodnocuje ako správny postup súdu prvej inštancie, ktorý v konkrétnych okolnostiach súdnej veci vyhodnocoval osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, pričom splnenie tejto základnej zákonnej podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd prvej inštancie správne vyhodnocoval len na základe skutočností, ktoré podľa žalobcom uvedených tvrdení a označených dôkazov, vyšli najavo v tomto konaní.

31. K námietke žalobcu v odvolaní, že sa prieči základnému účelu zabezpečovacieho opatrenia prípustnosť zabezpečovacieho opatrenia spájaná s bezpodmienečným preukázaním už konkrétneho konania žalovaného smerujúceho k zmareniu exekúcie, odvolací súd udáva, že hoci vzhľadom na procesný postup pri nariaďovaní zabezpečovacieho opatrenia, kedy súd prvej inštancie v zásade dokazovanie nevykonáva, ale osvedčuje existenciu žalobcom uvádzaných skutočností, nie je možné očakávať od žalobcu preukázanie úmyslu dlžníka smerujúceho k ohrozeniu exekúcie, tento záver nie je možné vykladať tak, že ak je návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podaný po meritórnem rozhodnutí, ktoré dosiaľ právoplatnosť nenadobudlo, súd prvej inštancie má automaticky nariadiť zabezpečovacie opatrenie bez ohľadu na správanie sa dlžníka. Takýto postup súdu prvej inštancie by bol v rozpore s podstatou a účelom zabezpečovacieho opatrenia, keďže súd prvej inštancie je v každom konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia povinný skúmať, či okolnosti prípadu a správanie dlžníka odôvodňujú reálnu a skutočnú obavu z ohrozenia exekúcie, a teda návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí obsahovať aspoň základné skutočnosti umožňujúce dospieť k záveru o existencii ohrozenia exekúcie.

32. V konkrétnych okolnostiach súdnej veci však obavu, že exekúcia bude ohrozená, nemohli zakladať negatívne skúsenosti žalobcu s obchodnými spoločnosťami spriaznenými a personálne prepojenými s obchodnou spoločnosťou žalovaného. Obava z ohrozenie exekúcie totiž vždy musí mať určitú intenzitu a realnosť, hypotetické predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nestačia. Šlo preto len o všeobecné tvrdenia žalobcu uvedené bez akéhokoľvek kontextu na to, že osvedčujú bezprostrednú a dôvodnú obavu žalobcu, že žalovaný vykoná úkony smerujúcich k dlžníckemu návrhu na konkurz alebo odôvodňujúce veriteľský návrh na konkurz. Obavu, že exekúcia bude ohrozená, v konkrétnych okolnostiach súdnej veci nemohli zakladať ani ničím nepodložené tvrdenia žalobcu v návrhu, že štatutárny orgán žalovaného E. F. G. sa bude v najbližšom období snažiť previesť majetok žalovaného do iných spriaznených firiem, keďže šlo len o nekonkretizované a nešpecifikované domnienky žalobcu.

33. Odvolací súd preto vzhľadom na tvrdenia a dôkazy uvedené a označené žalobcom v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhodnocuje ako správny záver súdu prvej inštancie, že z dôvodu neosvedčenia obavy, že exekúcia bude ohrozená, zákonné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia splnené neboli.

34. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na to, že je nesporne daná pluralita veriteľov žalovaného ako jedna z obligatórnych podmienok pre podanie veriteľského návrhu na vyhlásenie konkurzu a podľa žalobcu je len otázkou času, kedy k takémuto návrhu niektorý z veriteľov žalovaného pristúpi, nielenže ide o novotu, ktorá podľa § 366 CSP podmienky na jej použitie v odvolaní nespĺňa, ale ide o tvrdenia uvedené bez akéhokoľvek kontextu a relevancie, ako by práve tieto okolnosti mali odôvodňovať obavu, že exekúcia bude ohrozená.

35. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 32Cob/1/2020 zo dňa 09.02.2021, len pre úplnosť veci odvolací súd udáva, že nešlo o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, tak ako je definovaná v čl. 2 ods. 2 CSP a v súlade s ktorou by malo byť v súdnej veci rozhodované.

36. Žalobca podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie v celom rozsahu, t.j. aj proti závislému výroku II. o náhrade trov konania súvisiacich s návrhom žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca však neuviedol žiadnu odvolaciu argumentáciu, prečo v rozsahu výroku o náhrade trov konania považuje uznesenie súdu prvej inštancie za nesprávne, a teda žalobca neumožnil odvolaciemu súdu prieskum napadnutého uznesenia v rozsahu závislého výroku II.. Odvolací súd totiž posudzuje nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie len podľa odvolateľom tvrdených odvolacích dôvodov a ich obsahového vymedzenia, keďže podľa § 380 ods. 1 CSP platí, že odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný a s výnimkou väd, ktoré sa týkajú procesných podmienok a na ktoré odvolací súd podľa § 380 ods. 2 CSP prihliadne, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené, odvolací súd na iné pochybenia súdu prvej inštancie prihliadať nemôže, aj keby ich v odvolacom konaní zistil. Pretože prípadné pochybenie súdu prvej inštancie pri závislom rozhodovaní o náhrade trov konania nie je možné subsumovať pod vadu týkajúcu sa procesných podmienok a pretože odvolacie dôvody, vrátane ich obsahového vymedzenia, možno podľa § 365 ods. 3 CSP meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, pričom podľa § 373 ods. 1 in fine CSP platí, že na doplnenie odvolacích dôvodov súd odvolateľa nevyzýva, v súlade s § 387 ods. 1 CSP procesnou sankciou za nedostatok odvolacej argumentácie žalobcu vo vzťahu k závislému výroku II. je záver, že napadnuté uznesenie je vo výroku II. vecne správne.

37. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

38. Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa podľa § 396 ods. 1 CSP použijú aj na odvolacie konanie a toto odvolacie konanie sa síce končí, avšak Civilný sporový poriadok v ustanovení § 262 ods. 1 predpokladá rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v rozhodnutí, ktorým sa končí konanie, t.j. konanie ako celok, nielen čiastkové konanie o určitom procesnom nároku, a preto aj o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania aj bez návrhu rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie u neho skončí.

39. Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).